

Advent 1. vasárnapja

Mt 24,37-44

„Ha ketten lesznek a mezőn...”

Vegyük szemügyre Máté evangéliumának ún. apokaliptikus szövegét. Mivel ilyen irodalmi formával manapság ritkán találkozunk, sok esetben nehezen értjük a mű mondandóját. A görög „apokalüpto” szó titkot jelent, valaki elrejtett dolgokat fed fel. Az Újszövetség utolsó és sok esetben félreérgett könyve, a Jelenések könyve az egyetlen könyv, amely teljes egészében apokaliptikus stílusban íródott. A mai közgondolkodás az apokaliptikus elképzeléseket konfúznak, zavarosnak tartja. Legtöbb esetben az ilyen stílusú művek a történelem végső eseményeiről prorfétálnak.

Több nagy vallás irataiban találhatunk apokaliptikus írásokat, a hinduista és buddhista iratokban éppen úgy, mint a perzsa eredetű zoroasztrikus irodalomban, melyet Zarathusztra, a nagy perzsa tanító indított el. Írásait egy késői, kétes hírű filozófus, Nietzsche az *Imigjen szolt Zarathusztra* című művében utánozta. Ennek az irodalomnak az eredetét nehezen tudjuk meghatározni: van, aki a Kr. e. 5. századi ószövetségi prorfétáktól származtatja, van, aki a perzsa hatás érvényesülését látja a Bibliában, de sokan megjegyzik, hogy a Holt-tenger mellett élő zsidó szekta tagjai, a kumrániak és esszénusok tartották magukat az apokaliptika örököseinek.

Az apokaliptika egyik jellegzetes téma a világtörténelem. A szerzők kissé pesszimista és kívülálló szemlélőként írják le a történelem végén bekövetkező katasztrófát. A történelmet két hatalom, a rossz és a jó, az emberi bűn és az isteni igazságosság harcának fogják fel. Véleményük szerint ebben a harcban születik meg az igazak csoportja, a zsidó iratokban ez az igazi Izraelt jelenti. Beszélnek valamilyen hirtelen fordulatról, melynek következtében eltűnik a vilagról a bűn, és nyilvánvalóvá válik az emberek cselekedeteinek bűnös volta. Erről elsősorban az Ószövetségen, Dániel prorféta könyvében olvashatunk.

Az újszövetségi iratok és Jézus is átveszi ezt a beszédmódot. Talán azért is, mert a kor divatja volt vallási tanítást ilyen stílusban előadni. Teszi ezt Jézus annak ellenére, hogy nagyon szerényen él az apokaliptikus képekkel. Ő inkább tanításának komolyságát hangsúlyozza. Saját korát, sőt működését is úgy tünteti fel, mint a

végidő jelét. Működésének célja megtörni a világban a bűnt, követőit, a keresztyényeket pedig arra hívja fel, hogy ők is csatlakozzanak ehhez a misszióhoz.

Az emberi haladást még mindig sokan abban látják csupán, hogy újabb és újabb műszaki szintet érünk el. A modern kor emberének haladásképe technikai, azaz eszközjellegű. De egyre inkább felfedezzük a világ fejlődésének, a szorosan egymás mellett élő emberek életminősége fejlesztésének spirituális vonatkozásait. A bűnre vagy a jóra csábítással minden nap jelensékként találkozunk. Nem szívesen hallgatjuk azt, hogy egyszer számon kérík minden vétkünket, ezért divatos a lelkiismeretlenség. A kérdés tehát ugyanaz ma is, mint az ókorban: építhető-e bűnre, csábításra az emberi és társadalmi fejlődés? Mi szolgálja inkább a fejlődést: a kapzsiság, a profitra törekvés, vagy az igazságosság? A fogyasztói társadalom a kapzsiságra, a profitszerzésre, az önzésre épül. De vajon lehet-e így emberileg fejlettebb, jobb világot építeni?

A ház gazdájának imája

Egy gazdag ember nem lehet igazán boldog, hiszen nagy vagyona miatt állandóan retteg a tolvajoktól.

Hasonlóképp a szegény is lehet boldogtalan, mert kis vagyona a minden.

*Uram! Valóban azt várod, hogy szüntelen féljek?
Sose aludjak; legyek mindig éber?*

Te, aki az ember boldogságában leled örömod, biztosan nem kéred ezt.

Te magad tanítasz arra, hogy ne aggodalmaskodjunk, hanem bízuk rád életünket.

Biztosan érzem, hogy mire vágyysz: arra, hogy egyetlen kincsem te légy.

*„A tökéletes szeretet kizára a félelmet.”
Segíts nekem minél tökéletesebben szeretni téged!*

Cserébe éberségre törekszem a hitben, ahogyan csak erőmből telik, mert egy élet is kevés ahhoz, hogy megháláljam szereteted.

Valóban nem tudom, melyik órában érkezel, de kérlek, abban az órában légy velem, s ne engedd, hogy életem egyetlen kincsét – amely egyben minden vagyonom – elveszítsem! Amen.